UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica tertia post oct. Pasce. Text[us] euange. Joa[n]. ca. xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

reſurrectiōe dolebūt ⁊ in penis infernali-
bus cruciabunꝛ. Exēplo āt quō ſz Chry.
oñditur ꝙ breuis ⁊ finita triſticia ad infi
nitā leticiā terminatꝛ: dū ſubdiꝛ (Mulier
dū parit triſticiā habet: qꝛ venit hora eiꝰ)
ſcꝫ ad dolēdū (Cū āt pepeꝛit pueꝝ) qō g-
tius eſſe ſolet ꝙ̄ femellā parere ſm Aug.
Et hoc ꝓpter duo ſm ſan. Tho. ſup Iob.
Primo qꝛ ꝑfectius eſt ⁊ deſiderabiliꝰ. Eſt
aūt maſculinꝰ ſexus ꝑfectioꝛ feminino.
Scdo qꝛ in rebꝫ gerēdis magis filij ꝙ̄ fi-
lie ꝯſueuerūt eſſe in adiutoꝛiū (Iā nō me
minit preſſure ꝓpter gaudiū: qꝛ natus eſt
homo in mundū) Aug. Iſta aūt ſilitudo
ad intelligēdū nō videꝛ eſſe difficilis: qm̄
cōparatio eius in ꝓmptu eſt eodē iпо expo-
nente cur dicta ſit. Hec ille. Nā ſequiꝛ (Et
vos igiꝛ nūc quidē triſticiā habetis: Ite-
rū aūt videbo vos) in die mee reſurrectio-
nis ſm Chryſ. vel ſm Aug. in die veſtre
moꝛtꝭ. Et hic exponiꝛ ſcdm modicuz di-
uerſimode ſm diuerſos modos intelligen
di illud (Et gaudebit coꝛ veſtꝝ: ⁊ gaudiū
veſtrū nemo tollet a vobis) qꝛ illud gaudi
um ſm Aug. erit chr̄s: qō obiectiue ⁊ nō
ſubiectiue intelligendū eſt. Iſtud āt gau-
diū poſt ſuā reſurrectiōez fuit imoꝛtale: ⁊
ꝯſeqnter ꝑ moꝛtē iā nō poterat auferri: ⁊
multo minꝰ vbi nō ſolū ipe: ſed ⁊ diſcipli
ſunt imoꝛtales vt in glīa. Gaudiū ꝟo no-
ſtrū ſubiectiue eſt delectatio ō viſiōe chr̄i
⁊ noſtra felicitas ſubiectiue eſt ipa ꝯtem-
platio quā circa chr̄m deū ⁊ hoīem habi-
turi ſumꝰ. Diciꝛ aūt iſta ꝯtēplatio fructꝰ
ad quē ꝑ laboꝛes volumꝰ ꝑuenire. Aug.
Ad fructū ꝯtēplatiōis cūcta officia refe-
runꝛ actiōis. Ad hoc em̄ referꝛ ꝗcquid be
ne agiꝛ. Ibi eſt finis q̄ ſufficꝫ nobis. Eter
nus igiꝛ erit. Neqꝫ em̄ finis nobis ſufficit
niſi cuiꝰ nullus eſt finis. De hoc itaqꝫ qō
ſufficit nobis rectiſſime audimꝰ: gaudiuz
vr̄m nemo tollet a vobis. Hec ille.

Dñica tertia poſt oct. paſce.

Textꝰ euange. Ioā. ca. xvi.

Vado ad eū q̄ miſit me:
⁊ nemo ex vobis inter
rogat me q̄ vadis. Sz
quia hec locutꝰ ſuz vobis: triſti-
cia impleuit coꝛ veſtꝝ. Sz ego
ꝟitatē dico vobis: expedit vobiſ
vt ego vadā. Si em̄ nō abiero:
paracletꝰ nō veniet ad vos. Si
aūt abiero mittā euz ad vos Et
cū venerit ille: arguet mōm de
pctō: et de iuſticia: ⁊ de iudicio.
De pctō quidē: qꝛ nō crediderūt
in me. De iuſticia ꝟo: qꝛ ad pa-
trē vado ⁊ iā non videbitis me.
De iudicio autē: qꝛ princeps hꝰ
mūdi iā iudicatꝰ eſt. Adhuc ml-
ta habeo vobis dicere: ſꝫ nō po-
teſtis poꝛtare modo. Cū āt ve-
nerit ille ſpūs ꝟitatis docebit
vos omnē veritatē. Nō em̄ loq-
tur a ſemetipо: ſed q̄cunqꝫ au-
diet loqueꝛ: et q̄ vētura ſunt an-
nūciabit vobis. Ille me clarifi-
cabit: qꝛ de meo accipiet: et an-
nunciabit vobis.

Vado ad eū q̄ me mi
ſit ⁊c. Io. xvj. In p̄nti euāgelio
tangunꝛ tria pūcta: q̄ ſunt Pro-
fectio: Redargutio: ⁊ Suppletio.
Quantū ad pmū tangiꝛ ꝓfectio q̄ chr̄s
ad celos ſe ꝓficiſci velle dicit Ubi aduer
tēdū eſt: ꝙ ea q̄ h̄ recitanꝛ chr̄s dixit ea no
cte q̄ captꝰ eſt. ⁊ paulo an̄ dixerat diſcipu
lis: abſqꝫ ſynagogis faciēt vos: ⁊ ex h̄ ⁊ ex
eiꝰ receſſu ita erāt deiecti ꝙ nihil eū inter-
rogabāt amplꝰ. Iō ſm Chryſ. dñs diſci
pulos de tāta triſticia vult eos increpare
⁊ de aduētu ſpūſſcti ꝯſolari di. (Vado) ꝑ
moꝛtē (ad eū q̄ miſit me) .i. ad deū. Videꝛ
em̄ loq̄ de ſe ingнtū hō (et nemo ex vobis
interrogat me q̄ vadis) ⁊ cā nō interrogā-
di ſubdiꝛ (ſed qꝛ hec locutꝰ ſum vobis tri-
ſticia) nimia ⁊ ſupabūdans (impleuit coꝛ
veſtꝝ) Vel ſm Aug. qꝛ ſup dixerat ſe vel-
le ire: ⁊ illi interrogauerāt q̄: ⁊ ipe dixerat
ſe iturꝰ q̄ ipi tūc ire nō poterāt: nūc ita ſe ꝑ
mittit iturū vt nullus interroget quo va-
dat: quia. ſ. ita patenter per aſcenſiōez vo-
lebat celum cōſcendere: vt opus non eſſet

quo iret interrogare. Et cū Auguſ. ſentit
Beō. Dī ergo (Vado) i. pᵒ paucos dies
ibo (et nemo ex vob interrogat). i. infroga
bit) q̄ vadis. Sȝ qꝛ hec locutᵒ ſū vob triſ/
ſticia impleuit coꝛ veſtꝝ.) Augᵒ. Contri/
ſtabaf hūanᵒ affectᵒ. qꝛ carnal' deſolabaf
aſpectus. Hec ille. (Sed ego ꝟitatē dico
vobis: expedit vobis vt ego vadā) Chry
ſoſt. q̄ſi dicat. Si millies ꝯtriſtemi: opꝫ
vos audire. qꝛ meū recedere vobis ꝯfert.
Hec ille. Aug. Expedit vobis: vt hec foꝛ
ma ſerui auferaf a vobis. nolo vt ſeꝑ me
carnal'r diligatꝭ: et iſto lacte ꝯtēti: ſꝑ infā/
tes eē cupiatis. Hec ille. (Si ei ñ abiero:
ꝑaclerᵒ). i. ꝯſolatoꝛ ñ vēiet ad vos (qꝛ. ſ. ñ
tis idonei recipe illū. Aug. Si tenera ali/
menta q̄bꝫ vos alui nō ſubtraxero: ſolidū
cibū nō eſurietis. Si carnal'r eſurietꝭ: ca/
paces ſpūs nō eritꝭ. Hec ille. (Si aūt abi
ero mittā eū ad vos). i. ſm Chryſ. faciam
vos idoneos ad eiᵒ ſuſceptōem. Aug. H̄ē
Non poteſtꝭ cape ſpēm niſi ſm carnē noſ/
ſe deſiſtatis chr̄m. Hec ille. Non ḡ chr̄s
exiſtēs in t̄ra ideo nō mittebat ſpūſctm̄
qꝛ nō poſſꝫ ſm Aug. in. j. de tri. ſed qꝛ illi
diſpoſiti nō erāt. Quō aūt vna diuia ꝑſo
na poſſit mittere alia. vide. j. di. xv. et. xvj.

Eſt aūt in hac p̄te moꝛale documētū
ꝙ ſi volumᵒ diuia dona a deo recipe: noſ
ip̄os ſtudeamᵒ illo dāte p̄pare. Nam ſic̄
dicit Aug. qui fecit te ſine te: nō ſaluabit
te ſine te. Hec ille. Et intellige ſine te cō/
ſentiente: ſȝ ſaluet te ſine te ſaluante.

Quantū ad ſcd̄um tangif redargutio
quā ſpūſſctūs facturᵒ erat: cū dī. (Et cūȝ
venerit ille) Lȝ em̄ filiᵒ eū mittat: tñ ipſe
etiā df venire. Tum qꝛ ſponte vult mitti.
Tū qꝛ etiā ip̄e ſeip̄m mittif q̄ ad cauſare
nouū effectū in creatura: nō aūt q̄ ad eſſe
a ſe. qꝛ nihil eſt ſibi ꝑ̄ pn̄cipiū eſſēdi. De
hoc vide vbi. ſ̄ (arguet mūdū) ꝑ vos ip̄os:
vt dicit Aug. in c̄p̄tū. ſ. diffundet amoꝛeȝ
in v̄ris coꝛdibꝫ: et fugabit timoꝛē loq̄ndi
ꝟitatē. Non aūt: vt idē dī: hoc ſic eſt itel/
ligēdū: q̄ſi chr̄s ñ arguerit mūdū: ſȝ gēteȝ
tm̄ iudaicā. ꝛ ſpūſſctūs totū mūdū ꝑ apo
ſtolos. qꝛ in vocibꝫ apl'oꝝ reſonabat chr̄s
Dēs ḡ q̄s arguit ſpūſſctūs: arguit etiaȝ
chr̄s (de pctō) infidelitatꝭ (et iuſticia) ip̄iᵒ
chr̄i quā mūdᵒ nō acceptauit (et de iudi/
cio) ip̄ius mundi pn̄cipis. i. diaboli. Vnō
exponēdo ſubiūgit (De pctō q̄dem qꝛ nō
crediderf) hoīes mūdani (in me) ſperādo
ſeȝ ꝛ diligēdo. ſine his em̄ ꝓp̄ie nullᵒ cre
dit in chꝛm: ſm Aug. de ꝟbis dn̄i. al'as
demones crederent in chꝛm. Aug. Hoc
em̄ pctm̄ q̄ſi ſolū p̄ ceterꝭ poſuit: qꝛ h̄ ma
nente: cetera detinenf. ꝛ hoc diſcedēte ce/
tera dimittunf. (De iuſticia ꝟo: qꝛ ad pa/
trem vado) gl'ioſus in aīa et coꝛpe ꝓpter
hūilitatē ꝛ obediētiā et charitatē et alias
ꝟtutes (et iā nō videbitis me) moꝛtalē: ſȝ
ſempit̄nū ſm Aug. Iſta ꝟo iuſticia de q̄
mūdᵒ arguif ſm Aug. ſuꝑ Io. eſt iuſticia
fideliū credētiū in eū quē nō vidēt. Ex h̄
em̄ arguūf dicere ꝯſueti. Quō credemᵒ i
eū quem nō videmᵒ: Scd̄ȝ Chryſ. ꝟo et
Aug. de ꝟbis dn̄i eſt iuſticia ip̄iᵒ chriſti:
q̄ ex hoc iuſtᵒ apparuit ꝙ ad deū ꝯſcen/
dit gl'ioſus. (De iudicio autē: qꝛ pn̄ceps
huiᵒ mūdi). i. diabolᵒ ſm Aug. de verbis
domini: qui eſt iniquoꝝ princeps (iā iudi
catus eſt) id eſt ſm Auguſtinū de verbis
dn̄i. eſt foꝛas miſſus extra hoīȝ coꝛda. q̄ō
q̄ſi exponēs s. Tho. dicit ꝙ ꝑ ḡtiā et fidē
chr̄i expulſus eſt diabolᵒ a fideliū coꝛdi/
bus: vt iā nō tentet intᵒiᵒ ſic̄ añ. ſȝ ſolū ex
tenᵒ ꝑ excitatōeȝ. Hec ille. Qō q̄lif in
telligēdū ſit vide ſupra feria. iiij. pᵒ pal/
mas. Et ꝛ e h̄ mūdᵒ arguif vt nullᵒ poſ/
ſit de eo ꝯq̄ri ſi in chr̄m nō credat. qꝛ eūȝ
ꝛ viri et fēie ꝛ ſenes ꝛ pueri vincere pn̄t.
Vel ſm eūdē ſuꝑ Io. iudicatᵒ eſt ignibꝫ
eternis. ꝛ de hoc arguif mūdᵒ: ne cū illo
damnef quem imitaf.

Eſt autē in hac parte documentū: de q̄
Aug. ait ſuꝑ Io. Credant itaq̄ hoīes in
chr̄m ne arguanf de pctō infidelitatꝭ ſue:
q̄ pctā oīa detinenf. Tranſeant in nume/
rū fideliū ne arguanf de iuſticia illoꝝ q̄s
iuſtificatos nō imitanf. Caueāt futuꝝ iu/
diciū ne cum mūdi pn̄cipe iudicenf: queȝ
iudicatū imitantur. Hec ille.

Quantū ad tertiū tāgif ſuppletio quā
ſpūſſctūs aduenīēs debebat facere ꝑ chri
ſto: cū dī. (Adhuc m̄lta habeo vobis di
cere: ſȝ nō poteſtis poꝛtare mō). i. ñ eſtis
capaces. Querere aūt q̄ ſint iſta m̄lta q̄
poꝛtare nō poterāt ſm Aug. ſtultū eſt. qꝛ
multo minus nos poſſumus illa poꝛtare.

Hoc tñ q̄ hic dr: vt idem ait: diuerſi heretici aſſumūt ad ſui erroris velamētum: dū his q̄ ſibi adherēt in occulto q̄daʒ dicūt turpiſſima q̄ nō audent publicare: q̄ſi hec ipa ſint. que tūc diſcipuli portare non poterāt: ⁊ ea docuerit ſpūſſctūs. Nō eſt ḡ intelligendū q̄ſi aliq̄ ſecreta fidei taceant fidelibꝫ ꝑuulis: que ſint dicenda maioribꝫ ſeorſuʒ: qꝛ omnibꝫ chriſtifidelibꝫ oia que ſunt fidei ꝓponunt̄, iuxta illud Matth .x. Quod in aure audiſtis in cubiculis: p̄dicabitur in tectis. Sed aliter rudibꝫ atqꝫ aliter peritis ſunt ꝓponēda. ſicut myſteriū incarnatiōis non eſt ꝓponendū rudibꝫ q̄ ad ſubtilitates ei⁹: quia cū intelligere ñ poſſent ſcādalizarēt̄. Oia ḡ que erāt fidei eis dñs ꝓpoſuit: ſʒ nō illo mō q̄ poſt eis reuelauit: maxime in patria. Iſta ḡ ſunt q̄ portare nō poterāt. ſ. plena noticia diuiorū: puta eq̄litas diuinaꝝ ꝑſonaꝝ ⁊ hmōi. Vñ ⁊ apl's audiuit arcana ꝟba que nō licet homini loq̄. ij. Cor. .xij. que nō erāt de alia ꝟitate fidei ſʒ de eadem altiori modo. Itē ſpūalis intellectus ſcp̄turaꝝ queʒ tūc nō habebāt: ſʒ habuerūt qñ apuit illis ſenſum vt intelligerēt ſcripturas. Lu. .vl. Itē paſſiones ⁊ ꝑicula q̄ paſſuri erant: q̄ tunc tanqꝫ imbecilles portare. i. eq̄ animo audire nō poterāt. (Cum aūt venerit ille ſpūs ꝟitatis). i. docens veritatē: ad differentiā diaboli (docebit vos omnem veritatē) neceſſariā ad ſaluteʒ: pro vobis et ꝓ alijs edocēdis. Sed qꝛ vt dicit Didim⁹: aliq̄s poſſʒ exiſtimare: hunc ſpiritū filio eſſe maiorē: eo ꝙ ſuppleat doctrinā filij: ideo ſubdit̄ (Non em̄ loquet̄ a ſemetipſo) id ē ſm Aug. et Didimū nō tradet doctrinam quam a ſe habet: ſed quam ab eo a quo habet eſſentiā que in eo idem eſt cū ſcientia (ſed quecūqꝫ audiet) ſcʒ a patre et filio a quo eſt (loquet̄) Accipitur aūt h̄ audire ꝓ accipe: quia ſpūſſctūs omnia q̄ habet accepit a patre ⁊ filio. Nec tamē patre vel filio credend⁹ eſt minor. qꝛ totū quod habet pater ⁊ fili⁹ cōmūicant ei. Nō autē debet ſm Aug. ſup Ioan. quenqꝫ mouere quod dictū eſt: audiet in futurū. qꝛ illa audientia eterna eſt. ideo vt ait: circa eā poſſum⁹ oim tēpoꝝ ꝟbis vti. Audit ḡ et audiuit ⁊ audiet. (Et q̄ vētura ſūt annūciabit vobis) nō oia ſʒ oportuna. vt puta mala que paſſuri erant ſm Bedā: et ſtatū totius eccl'ie: vt Ioanni in Apocalypſi. ⁊ petro ſuū martyriū. ij. Pe. j. et Paulo futuras ſibi tribulationes in Hieroſolymis. Actuū. xx. (Ille me clarificabit). i. glificabit. ⁊ hoc dupliciter ſm Aug. fecit. Uno modo inq̄tū apoſtolos docuit chriſti myſteria: vt equalē deo crederēt quē hominē ſicut homines cogitabāt. Alio modo inq̄tū repleuit apl'os: q̄ depoſito timore chr̄m predicauerūt. (quia de meo accipiet ⁊ annūciabit vobis) Spūſſanctus em̄ ſic̄ dicit Didim⁹ et Aug. licʒ ſit idem in eſſentia cum filio et patre: tamen ali⁹ eſt in ꝑſona. ideo ab eis accipit eſſentiā ⁊ ſciaʒ. ⁊ non ſm partē: ſed totā. alioq̄n eis ñ eēt equalis. Unde ſicut dicit ſctūs Tho. ſup Ioan. hic ly de: non dicit participatōeʒ: ſed conſubſtantialitatē

Eſt aūt h̄ morale documētū vt nō ꝑſumāt ſubtilitates fidei ſcrutari q̄ talia portare nō pñt. iuxta illud. Altiora te ne queſieris. Eccleſiaſtici. iij.

Dñica quarta poſt oct. paſce.

Textus euange. Io. ca. xvi.

a Men amē dico vobis Si qd petieritis patrē in nomine meo dabit vobis. Vſqꝫ mō nō petiſtis quicqꝫ in nomine meo. petite ⁊ accipietis: vt gaudiū veſtrū ſit plenum. Hec in ꝓuerbijs locutus ſum vobis Venit hora cuʒ iam non in prouerbijs loquar vobis. ſed palam de patre meo annunciabo vobis. In illo die in nomine meo petetis. Et nūc dico vobis: quia ego rogabo patrem de vobis. Ipſe enim pater amat vos: qꝛ vos me amaſtis ⁊ credidiſtis qꝛ a deo exiui Exiui a patre ⁊ veni in mūduʒ. Iteꝝ relinquo mūdū. et vado

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN